

Tünelin Başı ve Sonu, Işığı Görebilmek (?)

İçeriği Yazan: [Erhan SALMAN](#) [1] Zaman: Cts, 22/10/2011 - 14:30

Ülkemizde bazı şeyleri tutku derecesinde yaşıyoruz. Sanırım, millet olarak fazlaca duygusal olduğumuz için, arkasına takılıp gittiğimiz bir ülkü, ideal doğrultusunda çoğunlukla duygusal tepkiler vermeyi yeğleriz. Mantıksal süzüşlerden yola çıkarak mantıksal çıkarımlar yapmak, genelde ülkemizde pek tercih edilmez. Ya da mantıksal davranış yolunu kendilerine düstur edenler “azınlıktadır”.

Yıllara dayanan bir AVRUPA BİRLİĞİ maceramız vardır. Her sene, gündelik yaşama siyasal soslarla girerken, Avrupa Birliğine girmemiz gerektiğini, bunun bizim “hakkımız” olduğunu dillendiririz. Hukuk devleti olmamızın gereği, gelen ve gerçekleşen seçim dönemlerinde, sandıktan muzaffer olarak çıkan siyasi partiler, kurdukları hükümetten hemen sonra, Avrupa Birliğine olan “inançlarını”, Avrupa Birliği yolunda gerçekleştirilmesi gereken müktesebatın ivedilikle ele alınacağını, kamuoyunun dikkatine arz ederler.

Tabii ki, gel zaman git zaman, ülke gündemimizin “ânlık” değişime gebe olması hususiyetinden ötürü, bu çok “devlet” ülküsü olan AB üyeliği ve üyeliğe dönük çalışmalar unutulur. Veya, dışarıdan gelecek baskılara ya da kamuoyunun yoğun “dikkatlerine” kalır, bu ulvi davanın devamı... Ama, hiç değerlendirilir mi acaba, dünyanın değişen siyasal konjonktürel durumu? Ya da gerçekten de AB’liği, hâlâ, dünya siyaset düzleminde etkin bir aktör müdür? Amerika Birleşik Devletlerinin ve Avrupa Birliğinin, güttüğü siyasette, Türkiye’nin bu bağdaşıklar için anlam ve önemi nedir?

Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa Birliği- bunun da “önderleri” İngiltere, Almanya, Fransa- değişen ve öncelikleri de “çıkarlara” göre yeniden yazılan dünya siyaset denkleminde; Türkiye’den, “imtiyazlı ortak” olarak mı, yoksa tam üye olarak mı, daha “etkinlik” sağlar?

Türkiye’nin nüfusunun fazlalığı ile Avrupa Birliği içinde yer alması, karar organlarında “belirleyici” unsur olarak öne çıkacak olması, eskiye göre, birlik içinde nüfuzunun artacak olması, bunlar; acaba Batı bloğu için istenen değişim(ler) mi olacaktır?

Duygusallık iyidir de...

Duygusallığın fazlasının dünya siyasetinde fazla bir getirisi de olmasa gerek.

Kısaca, Türkiye’nin dış politikasında önceliği nedir?

En azından şunu sormamız gerekir?

Avrupa Birliği, bir hülya mıdır?

Neden AVRUPA BİRLİĞİNE girelim ki?

Avrupa Birliği, dünya siyasetinde, ulusların gelecekleri doğrultusunda ne kadar “etkindir”; ne kadar sözüne “değer” verilmektedir?

2008 yılında başlayan, Amerika’da filizlenen küresel finansal kriz, en son biliyorsunuz, Avrupa kıtasında demir atmıştı.

Son olarak...

Finansal bir kriz, Avrupa kıtasındaki gelişmiş ülkeleri de kısıpına alma ihtimalini korumakta.

Kürenin Avrupa kıtasında, kriz; ilk önce, Yunanistan’ı vurdu. Yunanistan’ın Avrupa’nın “şımarık çocuğu” gibi muamele görmesi, el kesesinden (!) yeme misali Avrupa halklarının ürettiği, değer kattığı zenginlikten, bütçesinden bol keseden harcamalarda bulunması, kamu maliyesinin kötü idare edilmesi; devletin kamu borcunun Yunan GSMH’sının çok üstlerinde gezinmesi (!), ülkeyi içinden çıkılması zor bir iktisadi bataklığa sapladı.

Ee, sonra (?)

Yunan halkının hiç alışık olmadığı “kemer sıkma” programlarının ilan edilmesi...

Gevşeyen Yunan maliyesinin derlenip-toplanması adına, Yunan vatandaşlarına kesilen “acı IMF” faturası...

Maaşlarda/ücretlerde kesinti yapılacağıının dillendirilmesi...

Memur tenzilatına gidileceğinin deklare edilmesi...

Ve son...

Sokaklar, savaşı haline döndürüldü.

Eee, sonra ne oldu?

Diğer, görece müreffeh içinde yaşamaya alışmış Avrupa halklarından Portekiz, Belçika, İrlanda, İspanya gibi ülkelerde de finansal krizin pek çok sosyal tepkilere neden olmasa da, artçı etkileri...

Haklı olarak...

Avrupa Birliğinin en fazla değer üreten ülkesi ALMANYA- bunu ben söylemiyorum: herkesin hemfikir olduğu husus, Almanya’nın birliğin ekonomisine en fazla katkı yapan ülkesi olduğudur. Daha fazla üreten ve ihraç gerçekleştiren ülke olarak, Avrupa bütçesine de en fazla katkıyı yapan ülke oluyor.

Haliyle de ne oluyor?

Avrupa Birliğinin en fazla çalışıp, en fazla gelir elde eden ülkesi ALMANYA, birliğin; batma noktasına gelen ülkelerini kurtarma noktasında daha fazla “caz” yapmaya başlıyor.

Haklı değil mi peki?

Alman halkı, doğal ve haklı olarak soruyor: “Arkasını önünü gözetmeden, hesap etmeden, harcayan-yiyen, gününü gün eden, “dostların” sıkıntılarına, neden “bizler” katlanalım?..”

Avrupa “Birliği” (?)

Ne birlik ama (!!?)

Bu arada...

Alman Parlamentosu, krizdeki ülkelere daha fazla fon sağlanmasını onaylamış.

Almanya’nın fona katkısı 123 milyar £’dan 211 milyar £’ya çıkacakmış... (t24.com.tr)

Ne tesadüftür...

Avrupa Birliği ülkeleri finansal krizle çalkalanırken...

Paraşülle bir haber düşüyor...

“Türkiye ile Avrupa Birliği arasındaki vize sorunu halledilmek üzereymiş...”

Vize meselesinin kolaylaştırılması adına, 5 maddeden ibaret bir uzlaşma sağlanmaya çalışılmış...

(1) AB uzun süreli vizeler verecek.

(2) Vizeler çok girişli olacak.

- (3) Vize alım süresi kılalacak.
(4) Vize için istenen belgeler asgariye ineeek.
(5) Belli kategorideki meslek gruplarına çok uzun süreli ya da süresiz vize verilmesi sağlanacak.

AB'liğinden sorumlu Bakanımız Sayın Egemen Bağış, yukarıdaki bu gelişmeler üzerine;

"Tünelin ucundaki ışığı gördük..." demiş. (t24.com.tr)

Senelerdir sanırım tünelin ucundaki ışığı görmeyi bekliyoruz.

Hâlihazırdaki koşullarda, ülkemizin AB'liği trenine binmesine hiç gerek yok gibi...

Türkiye, kendi ulusal birlik ve bütünlüğünü tam anlamıyla tesis ederek; ülke içinde zuhur etmiş olan sosyo-ekonomik ve sosyo-politik (kültürel) marazaları ivedililikle çözümlenerek, içinde bulunduğı coğrafi konuma göre, alternatifleri daha fazla olan dış politika projeksiyonları yazabilmelidir.

Türkiye Devleti olarak...

İçeride, terörle daha fazla uğraşmaz...

Ekonomik yapının müzmin rahatsızlıklarını, daha oturaklı bir hâl yoluna getirebilirsek...

İşsizlik gibi iş ve aş gibi memleket meselelerini, dar siyasal ideolojik saplantılara kurban edersek (etmezsek)...

Kadrolaşma namına siyasal yakınlık-hısımlık gibi nedenlerden ötürü kamu kaynakları ve kadroları, adaletsiz ve eşitliği hiçe sayan bir biçimde dağıtılır, bir kesim mutlu edilir, bir kesim kaderine terk edilirse (edilmezse)...

Küresel arenaya yoğunlaşmamız zor olur.

En azından motivasyonumuz eksik olacaktır.

İçerideki kavga-hırgürler enerjimizi tüketmeye devam ederse, reelpolitigi; küresel mecradakini, anlamakta, değerlendirmekte, zorluklar yaşamaya devam ederiz...

iletisim@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [2]

Kaynak URL (15/05/2024 - 01:14 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/okur-makale/tunelin-basi-ve-sonu-isigi-gorebilmek>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/erhan-salman>

[2] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>